

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

C ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

existentium in elementis, ex quibus corpus mistum est & con-
flatum. & A Grammatica Crasis accipitur pro contractione
duarum syllabarum in una coalescentium ut *moyses*, pro *moyses*.
Dicitur Crasis, *δύο ἢ ἄνω ἢ ἑνω*, quod est Misceo sive tempero.
Crassamen, Crassamentum, Crassescere, Vide CRASSVS.
Crassivensium, Aceris arboris genus vilius, a venarum crassi-
tudine dictum Plin. lib. 16. cap. 15.
Crassus, m. s. p. illius, densus, pinguis ac ponderosus. [*כרס*]
[*כרס*] *shamen* [*כרס*] *shamen* [*כרס*] *shamen* Gall.
Germ. *Speck*, *ou*, *seum*, *cras*. Italice. *Grasso*, *corpulento*. Germ. *Dick*
gras, *test*. Belg. *Dit*. Hil. *Groesse* en *aflossora*. Pol. *Masy*, *il*, *uty*.
Vng. *Tonerk*, *zomk*. Ang. *Bar*, *fat*, *thick*, *grasse*.] Terent. in
Heeyr. Magnus, rubicundus, crispus, crassus, celsus. Cic. 1. Tusc.
Crassus, & concretus aer. Plin. lib. 11. cap. 38. Animalium for-
tiora, quibus sanguis crassior. Plaut. in Plaut. Suram ubi aspi-
cias, scias eam posse parere crassas cōpedes. & Crassa Minerva
dicitur aliquid fieri, quod inconditum, simpliciusq., quasi que
indocius sit, non aut exquisita arte, nec exactissima cura. Hor.
2. Serm. Rusticus, anagninis sapiens, crassaque Minerva.
Crassimēn, m. s. n. a crassus, Crassitudo. [*כרס*] *mahabib*
[*כרס*] *mahabib* Gall. *Espesseur*, *une* *matiere*
espesse, *remue* *la* *lie* *de* *quelque* *chose* *ou* *le* *fond*. Ital. *Crassione*, *ma-*
terea *grassa*, *come* *la* *macilagine* *di* *qualche* *cosa*. German. *En* *vide*
edit *insite* *matere*. Hispan. *Grossura*. Polon. *Tłuste*, *mięsne*.
Vngar. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*. Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of*
a *thing*.] Colum. lib. 12. cap. 25. Semper requieta aqua crassa-
men aliquod, in imo reperitur.
Crassamentum, n. f. Crassities. [*כרס*] *mahabib* [*כרס*] *mahabib*
Gall. *Espesseur*, *ou* *grossier*. Ital. *Spessezza*, *grossizza*. Ger. *Dick*.
Belg. *Dit*. Hil. *Grossura*. Pol. *Masy*. Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*.
Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of* *a* *thing*.] Gellius. Sarcu-
li duo crassiteretes, oblonguli, pari crassamento, ejusdē lōgi-
tudinis, & crassi, atq; oenanthes. Sic Colum. Crassamentū vini
faculentū dicit, & lib. 12. cap. 25. Crassamen, pro Sedimento.
Crassifera, & Crassitudo, vulgo profunditatem vocant. [*כרס*] *mahabib*
[*כרס*] *mahabib* Gall. *Espesseur*, *ou* *grossier*. Ital. *Spessezza*, *grossizza*. Ger. *Dick*.
Belg. *Dit*. Hil. *Grossura*. Pol. *Masy*. Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*.
Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of* *a* *thing*.] Plin. lib. 11. cap. 39. Hippopotami costis
crassitudo talis, ut inde torquentur haix. Caesar. 2. bell. Civil.
Crassitudo parietum quinque pedum.
Crassiteres, n. t. Et Crassum fieri, pinguescere. [*כרס*] *mahabib*
[*כרס*] *mahabib* Gall. *Densité* *des* *es*, *ou* *épais*. Ital. *Spessezza*, *grossizza*. Ger. *Dick*.
Belg. *Dit*. Hil. *Grossura*. Pol. *Masy*. Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*.
Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of* *a* *thing*.] Col. lib. 9. de Turturibus: Nec quia tritico vel
aliis frumentis minus crassescant, verum quod semine ejus
maximē delectatur Plin. lib. 2. Qu; neq; in nebulam densetur,
nec crassescat in nubes id est, crassus fiat. Idem lib. 29. cap. 6.
Crassiteres, adverbium. [*כרס*] *mahabib* Gall. *Espessement*, *grossissement*, *grossier-*
ment, *lourdement*. Ital. *Spessamente*, *grossamente*, *lourdamente*. Germ.
Dick, *grublich*. Hil. *Grossura*, *grossura*. Pol. *Grobnie*, *masy*.
Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*. Ang. *Thickly*, *grossly*, *clabberly*, *bruskly*.
Colum. lib. 12. cap. 43. Ita vasa in modum patinarum fieri ju-
bebat, atq; intrinsecus & extrinsecus crasse picari.
Craterogonon, sive Crateroponon. [*כרס*] *mahabib* Gall. *Espesseur*, *ou* *grossier*. Ital. *Spessezza*, *grossizza*. Ger. *Dick*.
Belg. *Dit*. Hil. *Grossura*. Pol. *Masy*. Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*.
Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of* *a* *thing*.] Genus Saryiti herbæ, semine lini majore, duræ radicis, cortice
rubro, sapore subdulci, quod in montosis traditur inveniri.
Vide Plin. lib. 17. cap. 1.
Crater, teris, pen. prod. m. t. [*כרס*] *mahabib* Gall. *Espesseur*, *ou* *grossier*. Ital. *Spessezza*, *grossizza*. Ger. *Dick*.
Belg. *Dit*. Hil. *Grossura*. Pol. *Masy*. Vng. *Tevndeklyg*, *nymsklyg*.
Ang. *The* *thickness* *or* *grossness* *of* *a* *thing*.] Vasis genus capa-
cius, quo in libationibus, & solenniis epulis uti solent.
Virg. 9. Aen. Sed magnū metuens se post cratera regebat. Idē
6. Aeglog. Craterasque duos statuam tibi pinguis olivi. Idem
6. Aen. Crateras in agnos statuunt, & vina coronant. & Ab hu-
jus vasis similitudine Crater in mōte Actna appellatus est fo-
ramen illud per quod ignis evomitur. Ovid. Ex pronos curus
medio cratere recepit. Et Crater in fontibus dicitur receptacu-
lum, quod & Labrū dicitur id quod siliulis aqua decurrit. & Ve-
lut in Cratere philotelio, *αργεῖον ἔργον*, *quidam*, proverbial-
iter collatio, qua significabimus, res antea turbulenta cōponi
sedareq; & prius inter sese inimicos in gratiam redigi. Dicitur
aut crater philotelius, quē in conviviiis porrigūt alij ali, seu
amicitię symbolū ac pignus. Vnde etiā eandem vim habebit
adagiū, si Crater philotelius, *αργεῖον ἔργον*, dicas. & Crater
litium, sive malorū, *αργεῖον ἔργον*, De re permolesta, sive de ho-
mine litum autore. & Item signum celeste quod oritur decimo
sexto calē das Martii, vespere. & Item sinus in litore Cam-
pano a Miseno Athenūm usq; extensus, duobusq; penē cō-
iunctis promontoriis incurvatus: ut est autor Strab. lib. 1.
Craterā, & f. p. penult. producta, idem quod Crater. Horat. in

Sermon. Sive gravis veteri crateræ limus adhaesit.
Crateritēs, Gemma est prædura natura, inter chrysolithi &
electri colorem. Plin. lib. 37. cap. 10.
Crateritēs, Lab antiquis dicta est, teste Nonio, quam nos *Sindan*
vocamus. [*σινδάν*, *σινδάν*. Polonicē, *Wiedra*. Vngar. *Ka-*
ponya. Angl. *A* *bucket* *to* *take* *up* *water*.] Cicero de Natur. deor.
In medioque sinu fulgens cratera relucet. Loquitur de una
Aquatii, celestis syderis.
Cratēs, Est rara quedam lignorum, vel viminum, vel etiam tes-
tamentorum connectio. [*κράτης*. Gall. *Claye*, *une* *haife*, *une* *haife*.
Ital. *Craticcio*. German. *Ein* *hurd* *oder* *gaser*. Belg. *Ein* *hurd*.
Hisp. *El* *carro* *de* *caja* *de* *caja*. Pol. *Krata*. Vng. *Katly*. Ang.
Warding *of* *boards*, *boards*.] Plantus. Sub cratum ut judex late
supponi. Liv. 10. ad Vber: Ibi mecum fecit castris locus est con-
sepis cratibus, pluteisque & linteis contextus. Caesar. 7. bell.
Gall. Proximam tossam cratibus contingunt.
Cratē dicit, f. p. a Crates diminut. in qua cibi torquentur. [*κρά-*
της, *κράτης*, *κράτης*. Gall. *Vu* *gril*. Italice, *La* *craticcia*, *gr-*
aticcia. Ger. *Ein* *reiß*. Hispan. *Las* *parillas*. Polon. *Kraty*. Vngar.
Katly. Ang. *A* *griddle* *to* *boyle* *meat* *on*.] Caro cap. 13. Ca-
rum unum, lucernas, craticulas duas. Martial. lib. 14. Craticula
curva craticula fudet ostella.
Cratius, a, um, Quod ex cratibus fit. [*κράτιος*. Gall. *Est* *in* *sa-*
con *de* *clays*. Ital. *Cosa* *fatta* *di* *craticcio*. Ger. *Das* *was* *hört* *den* *den*
gärtner *am* *achet* *und*. Hil. *Cosa* *tenida* *como* *carap*. Pol. *Kraty*.
Vng. *Katly*. Ang. *Made* *lik* *hurdles* *or* *walling* *with*.] In Crati-
ti panices, qui cratibus infertis sebant, seu asicibus arechis,
trans cratibus, in modū cratis. Alio nomine vocantur Interpen-
ti, quod a vicinorum cornacula is dirimerentur. Vitruv. lib. 2.
Cratius panices velim ne inventi quidem essent. Quantum o-
nim celestiate deloci laxamento profunt, tantū majori & cō-
muni sunt calamitati, quod ad incendia, uti falces, sunt partū.
Cratio, m. s. n. t. [*κράτιος*. Gall. *Est* *in* *sa-*
con *de* *clays*. Ital. *Cosa* *fatta* *di* *craticcio*. Ger. *Das* *was* *hört* *den* *den*
gärtner *am* *achet* *und*. Hil. *Cosa* *tenida* *como* *carap*. Pol. *Kraty*.
Vng. *Katly*. Ang. *Made* *lik* *hurdles* *or* *walling* *with*.] Plin. lib. 12. cap. 28. Vitulissimū simul & herbē
re, deinde crature, ferere florem ex semilibus, atq; ex piazib-
us feno deapsum spargere, priusquam crantur.
Craticula, Vide CRATES.
Cratio, Vide CRATES.
Cratos, m. s. n. t. Latine potentia, imperium.
Crebenia, Vide CERDENIA.
Crebrē, crebra, crebrum, frequens, & confus. [*κράτος*] *kratos*
[*κράτος*] *kratos* Gall. *Dras*, *frequent*, *semani* *reus*.
Ital. *Frequente*, *spesso*. Germ. *Erbsicht*. Belg. *Wacht*. Hil.
Cosa *spessa* *que* *multas* *res* *se* *hax*. Pol. *Cybia*, *gęsty*. Vngar.
Cykor. Ang. *Thicke* *that* *cometh* *often*.] Plaut. in Amph. Crebra
hostes cadunt. Idē in Aul. Crebro salicō oppletus locus. Ce-
ad Att. lib. 14. Et in scripto multo esse crebrior. Virg. 3. Georg.
Non tam creber agens hyemem, ruit æquore turbo.
Crebrō, adverb. Frequenter. [*κράτος*] *kratos* Gall. *Dras*, *frequent*, *semani* *reus*.
Ital. *Frequente*, *spesso*. Germ. *Erbsicht*. Belg. *Wacht*. Hil.
Cosa *spessa* *que* *multas* *res* *se* *hax*. Pol. *Cybia*, *gęsty*. Vngar.
Cykor. Ang. *Thicke* *that* *cometh* *often*.] Plaut. in Trucul. In ubi
crebrō convenio. Cic. Att. lib. 2. Velim obvias mihi licetis om-
nibus de rebus crebrō mittas.
Crebrōter, pro Crebrō. [Pol. *Cybia*. Vng. *Cykor*.] Diome-
des Grammat. lib. 3. Cum breviter pugnam iuxta.
Crebrōtas, Frequētia & spissitudo. [*κράτος*] *kratos* Gall. *Dras*, *frequent*, *semani* *reus*.
Ital. *Frequente*, *spesso*. Germ. *Erbsicht*. Belg. *Wacht*. Hil.
Cosa *spessa* *que* *multas* *res* *se* *hax*. Pol. *Cybia*, *gęsty*. Vngar.
Cykor. Ang. *Thicke* *that* *cometh* *often*.] Cic. ad
Att. lib. 13. Colloqui videbamur in Tusculano quum essem,
tanta erat crebritas literarum. Concinnitas, crebritasq; tes-
tentiarum: apud eundem de Clar. Orat.
Crebrōtico, m. s. n. t. Celeberris, & divulgat. [*κράτος*] *kratos*
[*κράτος*] *kratos* Gall. *Dras*, *frequent*. Ital. *Frequente*, *spesso*.
Germ. *Erbsicht*. Belg. *Wacht*. Hil. *Cosa* *spessa* *que* *multas* *res* *se* *hax*.
Pol. *Cybia*, *gęsty*. Vngar. *Cykor*. Ang. *Thicke* *that* *cometh* *often*.]
A quo Petrebreresco. Plin. Epist. 147. Ille non tollere oculos, non
remittere sylum, sed obstruere animum, auribusque penetrerentium
crebescere fragor, advenire etiam. Ev. Optata au-
ta crebescunt, Virgilius 3. Aeneidos. Sermonem crebescunt,
Idem 12. Aeneidos.
Crebrōturus, significat vallum crebris furis hoc est palis mu-
nitum. Fest.
Credentiarium, nōstanti barbari eum, qui sit a dapibus
præstandis, quem peculiatū nomine Sueton. in vita Claudii
vocat Præstandarium, qui ad Principum mensas ministratum
suo more edulia conficiunt, qui mos apud Italos ubique
est vulgaris Structarū nomine vocari posse censuit Infulanas.
Crelo,

Credo, credis, credidi, creditum, fidem habeo, fidem adhibeo, fidem tribuo. [Credere] *hermin. m. d. u.* Gall. *Creire, auoir foy.* Ital. *Credere, haue fide.* German. *Glauben.* Hispan. *Creeer y cauer de otro.* Polon. *Wierze.* Vng. *Hiszik, auagy, hiszikom.* Ang. *To beleue.* Et ponitur vel absolutum. Cic. in Bruto: *Audiri equidem illa de maioribus nro, sed nunquam sum adductus ut crederem.* Vel cum accusativo. Cic. ad Attic. lib. 7: *Omnia facilius credere possum, quam quod scribitis.* Vel cum accusativo & dativo. Item Fam. 13: *Hoc mihi ut teli velim credas.* Vel cum dativo solo. Item Fam. 3: *Non satis creditur homini prudetu.* Virg. *Argog. 2. n. n. m. m. ne crede coloru.* Vel cum prepositione De. Cic. Fam. 3: *Sus ad te scripti, me purgans diligenter, te leviter accusans, in eo quod de me citò credidisses.* Aliquando ponitur pro committere, concedere, commendare & fidei alicuius tribuere. [Credere] *hermin. m. d. u.* Gall. *Committre & foy à la foy d' autru.* Ital. *Committre alla fide d' alcuno.* German. *Vertrauen inis.* Hispan. *Creer y cauer en otro.* Polon. *Zwierzym.* Vng. *Hiszikom.* Ang. *To truste.* Et ponitur in transitivo. Plaut. in Aulul. Vbi in obitu mortem, qui mihi id aurum credidit. Libro 4. ad Herenn. Nam quem canes funguntur officis luporum, cuiusnam praesidi in pecunia credimus? Et non solum tradere, sed etiam redere, ac manifestare significat. Laetant. lib. 4. iudici quoque, quibus solus arcum Dei creditum fuerat. Interdum Mandat. Colum. lib. 2: *Vejam peresseamus, quot operis in aream perdotantur ea, quae terrae credimus.* Quandoque mutuum dicitur. [Credere] *hermin. m. d. u.* Gall. *Dare in prestito.* German. *Kauflich.* Hispan. *Préstar.* Vng. *Kéltetm adak.* Ang. *To lend.* Martialis: *Dimidium donare Lino, quam credere totum.* Qui mavult, mavult perdere dimidium. Cum accusativo mediante In, significat immittere, injicere. Virg. lib. 2. Georg. Inque novos soles audent se gramina iudè Credere. Interdum ponitur pro Fide. [Credere] *hermin. m. d. u.* Gall. *Prester.* Ital. *Prester.* German. *Prester.* Hispan. *Prester.* Vng. *Prester.* Ang. *To prester.* Et hoc vel absolute. Cic. Fam. 8. *Te enim ipse, qui & me, & alios prudentia vincis omnia credo vidisti, nihil omnino te secessit.* Vel sequente Quod, vel Quomodo, vel Quia. Item Famil. 13: *Quod ad te de decem legum scriptis, parum intellexisti, credo: quia Aesopius scripturam est Credere Deo, Credere Deo, & Credere in Deo, & Credere in Deo, hoc interesse putant, quod Credere Deo, est Credere Deum esse. Credere Deo, est fidem habere Deo, sive verbum esse. Credere in Deum, est fide bona se conijcere in Deum, & in eo spem omnem nostrae salutis repositam habere. Huiusmodi composita sunt Accredo, Concredo, quae vide suis locis. & Verba Credas, pro Credas dicebant. Plautus: *Ipsum nec amat, nec tu creduas.* Credere proprie dicitur, qui ita rem alienam, ut dominium transferat: qui enim dominium remanet, aliam fidem non sequitur. Hincque in creditum ire dicitur, non quod rem suam seu certam speciem vindicat, sed in persequam agit, ut sibi satisfiat: unde & per proleptin in creditum ire, simpliciter pro credere accipi plerumque constat. I. 2. h. mutua datur, eodem & alibi. Credendi appellatio, Celsus ait, generalis est. Nam cuiusque rei assentimur, alicuiam fidem seculum, mox receptum quid ex hoc contra dū credere dicitur. Autem Vegetius si cert. perat. Credimus tamen etiam quibus non minus damus ut commodatorio, depositario, & creditori pigram. Inhib. Quibus modis res contra obl. Glos. si veniri. s. m. d. u. de Priv. cred.*

Credula, imperonale. Cic. pro Sext. Rose. Tamen non temere credis, neque levi conjectura res penditur. Plaut. Mench. Neque domi, neque apud amicum mihi iam quicquam credimus. Terent. in Adelph. Ignotum est tacitum, est creditum est. Seneca. Sermon. Præsentibus optima fungis Natura est: aliis malè creditur.

Credulum, n. f. Quod quacunque de causa debetur. [Credulum] *hermin. m. d. u.* Gall. *Yne creance, ce qu' a baille vo creance.* Ital. *Credulo.* German. *Ein schuld.* Hispan. *Credulo, peñias, a deuda.* Polon. *Dług.* Vng. *Hiszikbe valo adak.* Ang. *Debt, any thing owing to one credence.* Iur. Publicum creditum, apud Quint. lib. 3. cap. 10. Sen. de benefic. lib. 2: *Accipiam ergo tuquam creditum, non beneficium.*

Creditor, onis, m. t. Cui aliquid quacunque de causa debetur. [Creditor] *hermin. m. d. u.* Gall. *Creditor, creancier.* Ital. *Creditor.* German. *Dem man etwas zu thun schuldig ist ein aufstehet.* Hispan. *Creidor.* Polon. *Tea ktorzema wozien istem, p. 104.* Vng. *Hiszikbe valo adak, hiszike adak.* Ang. *A creditor is that lender or trustee.* Causa de verb. signif. Creditorum appellatione, non hi tantum accipiuntur qui pecuniam crediderunt, sed omnes quibus ex qualibet causa debetur, si vel ex empto vel ex locato, vel ex alio ullo contractu debetur, Cic. 6. Phil. Quod etiam videre potuistis, quotidie sponsores & creditores. Trebelli convenire. Horat. 2. Scim. Integer est mentis Damalippi creditor esto.

Credulitas, pen. cor. Verbale, foemininum. [Credulitas] *hermin. m. d. u.* Gall. *Creance, celle à qui on doct.* Ital. *Credulitas.* German. *Ein aufstehet.* Hispan. *Credulora.* Polon. *Ta ktorz y istem d' yon.* Vng. *Hiszikbe valo adak.* Ang. *She is to blame one might.* Paul. in l. Claudius Felix, §. Aut contra. Qui potior in pig. vel hypoth. Potent uti exceptione rei iudicatur aduersus primam creditricem.

Credulus, a, um, Qui omnia facile, vel temere credit. [Credulus] *hermin. m. d. u.* Gall. *Qui croit de loyer.* Ital. *Credolo, facile al credere.* German. *leichtglaubig.* Hispan. *El que muche y de ligero cree.* Pol. *Lato de mierzem.* Vng. *Akt mindent hamar el hisziku.* Ang. *That believe easily.* Cic. de Amicit. Hæc etiam in fabulis nullissima persona est improvidorum & credulorum senum. Incredulus qui non facile credit, dicitur. [Credulus] *hermin. m. d. u.*

Credentia, est assertoria Epistola, quam vulgò Certificatorem vocamus, quam superior magistratus fidem facit pro subdito, vel etiam pro alio.

Credendi, s. f. Credendi facilitas. [Credendi] *hermin. m. d. u.* Gall. *Legere de croire.* Ital. *Credulità, la prillezza & facilità al credere.* German. *leichtglaubig.* Hispan. *Creencia de ligero.* Polon. *Lato wozien mierzem ledzym.* Vng. *Hamar valo el hitel.* Ang. *Lightness of belief.* Plautus Cicero: *Credulitas enim error magis, quam culpa est: & tamen in optimi cuiusque mentem facile urepit.* Martial. lib. 3: *Et tumidus Gal-la credulitate fruar.*

Credibilis, le, Verisimilis, probabilis. [Credibilis] *hermin. m. d. u.* Gall. *Credible, croyable, soit à croire, vray semblable.* Ita. *Credibile, credibile.* Ger. *Glaublich.* Belg. *Geschied.* Hispan. *Cosa creible y verisimile.* Pol. *Podobny, mierzem ledzym.* Vng. *Hiszikbe valo adak.* Ang. *Credible, that may be believed or thought true.* Plaut. in Pœnol. *Credibile egestor dicit: crede huic, mi pater.* Cic. 4. Verr. *Multa enim, quæ scio abs te esse commissa, quod aut nimium turpia, aut parum credibilia sunt, praetermittam.*

Credibiliter, adverb. Verisimiliter, probabiliter. [Credibiliter] *hermin. m. d. u.* Gall. *Croyablement.* Ital. *Credibilmente.* Ger. *Glaublich.* Hispan. *Credible y verisimilmente.* Pol. *Pravdopwie.* Vng. *Hiszikbe valo adak.* Ang. *With likelihood to be true.* Cic. pro Dejot. *At quam non modo non credibiliter, sed ne suspiciose quidem.*

Cremaliteres, [Cremaliteres] *hermin. m. d. u.* Vng. *Many tek.* Nervi in quibus telles dependent. Colum. lib. 7: *Prisquam ferrum admoveas, duabus angustis ligneis regulis, veluti forcipibus apprehendere telliam nervos, quos Graeci *νευρα* ab eo appellant, quod ex illis generaliter partes dependant.*

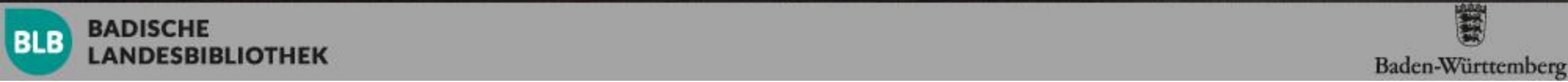
Crematorium, a Crematio est, augmentum, a cremare.

Cremium, [Cremium] *hermin. m. d. u.* Gall. *Perite buches fechei, un petit baston, comme pour allumer le feu.* Ital. *Legno facile da accendere.* German. *Dort schiffen / wiche das feur schenck entpfahe.* Hispan. *El tron de leña encendido.* Polon. *Podpal a.* Vng. *Axió szovnia.* Ang. *Small pieces of timber to kindle fire.* Colum. lib. 12. cap. 19, *rusticos dicit ita nominare furtulos aridos & minutos: quoniam scriptum est gremia, Hermolaus in Plinium. Cremia cinnamomi, Plin. lib. 12. cap. 19. Est etiam cremium Caro fixa in fixorio, quæ quod magis torretur, ed magis virtus & humor evacuatur.* [Cremium] *hermin. m. d. u.* Gall. *Carne soffitta, s'itiam la padella.* Ger. *Wirdt eda wei gohten fosh.* Hispan. *Carne frita en la sartén.* Pol. *Wymazne miosse.* Vng. *Hiszikbe.* Ang. *Heath fried in span.* Virtus hac voce Plalmorum interpretis: *Et ossa mea sicut cremium truerunt.* Quodam fixorium volunt esse: ali daturum illud quod in fixorio remanet.

Cremor, as, Comburo. [Cremor] *hermin. m. d. u.* Gall. *brasser, faire ardre.* Ital. *Abbruciare, ardere.* German. *Erannen.* Belg. *Bebranden.* Hispan. *Quemar.* Polon. *Pali.* Vng. *Meg égéd.* Ang. *To burne, to set on fire.* Plin. lib. 17. cap. 1: *Ad Nerone principis incendia, quibus cremavit urbem. Plin. de vitis illustrib. Qui libit, quia levis quaedam sacrorum causas continebant, ex automate Patrum cremati sunt.*

Cremor, onis, (Hermolaus *νευρα* dicitur) apud Catonem accipitur pro lacte expresso ex grano aqua macerato. [Cremor] *hermin. m. d. u.* Gall. *Creme de lait ou im effex de spouye pratu trempé & pressé, comme ore monde.* Italice, *Soza spremuta di grano d' altre cose, come dorzo.* Germanice, *Der saft / oder nard ven gesotzen termen / ash gete stin ic.* Hispanice, *La leche que se faza del grano mojado.* Polon. *Mazka wyciszana w spencer albo wyciszana.* Vng. *Maztas maghol ki nyomat ty, (auagy) nedessz.* Ang. *Creame of milk.* Celsus: *Cremor pitlane fumendus est.* Cato de Re rust. cap. 26.

Crenæ, Sunt incisura, a quibus Crenata herbarum folia vocantur: hoc est, serrata, sed etiam per ambitum. [Crenæ] *hermin. m. d. u.* Gall. *Tren van pertuis.* Ital. *Tagli, cavature.* Germ. *Kerb / oder zertebung.* Hispan. *Koyas crenaduras.* Pol. *Karb.* Vng. *Kécszög valo mestlé, mestlé fész, uszók, vuzolt.* Ang. *The dent or notch in a leaf about the brymnies.* Hodie quoque multis locis signa, quibus agrestes numerum aliquem in ferulis descriptum habent, Crenæ appellantur. [Crenæ] *hermin. m. d. u.* Ang. *A taylor's scure.* In sagitta quoque

quoque partis extremæ scētio, in quam nervus inseritur. Crena dicitur. [Vngar. Nyl. Angl. The neck of an armo.] Sed & in ipso arca innumera crenas suas habent, in quibus colloctatus, sed etque nervus. Crenæ item dicuntur asperitates quedam cœtophagi in rudi modum denticulatae. Plin. lib. 11. cap. 37. Postea arteria & stomachus denticulatus callo in modum rudi ad efficiendos cibos denticulatis crenis, quidquid appropinquat ventri.

Creo cicadis, caro minutatim confusa cum sanguine & adipe, insculento que & dulcissimo liquore.

Creo, creas, creare, Producere, gignere. [Nyl. Crea, crenas, & pueri. Gall. Crea & dicitur esse à qualique chosi, creare en nature. Ital. Crea, produrre. Ger. Erzeugen. Hispan. Crear. Crea de novo a engender. Polonice, Tworzyć. Vngar. Teremt. Angl. To create. Te creat te rure the first being.] Cic. lib. 3. de Finib. Etiam omnium rerum quas & creat natura, & tuetur. Idem 1. Tusculan. Nam principium exinctum, nec ipsam ab alio renascitur, nec à se aliud creabit. Dicimus quoque Creare fructum ab euit, commoditate, caedes, lites, &c. Magistratus quoque cream dicuntur. Cæsar 7. bell. Gall. Quum linguli magistratos antiquis creati, atque regiam potestatem annum obtinere cōsuissent. Composita, Procreo, quod pro simplicio ponitur. Recreo pro instans, rēicio, &c. Plin. die enim desecta longis agnitudinibus corpora recreantur.

Creant illi, [Vngar. Teremt. Ital. Creare.] Apuleius in Hermem Alcideio: Mundis materia creabilis est, tamesti creata non est.

Creator, m. t. Effector, genitor, conditor. [Nyl. Crea, creator, &c. Gall. Createur. Ital. Creatore. Ger. Emphyter. Hispan. Creador. Pol. Stworzący. Vng. Teremt. Ang. The creator or first maker.] Cic. pro Cornelio Balbo: Quod princeps ille creator huius orbis Romulus, sedere Sabino docuit. Idem 2. de Divinat. Nobis hęc portenta deum dedit ipse creator.

Creatio, omis, Creandi actus. [Nyl. Crea, creatio, &c. Gall. Creatio. Ital. Creazione. Ger. Erzeugung, &c. Hispan. Creación. Pol. Stworzenie. Vng. Teremt. Ang. A creating or making.] Jur. Creatio magistratum. Cicero 3. de Legib. & Ponitur & pro composito Procreatio: ut, Creatio libertorum lib. 1. Tit. 7. lib. 15. in Adrogationibus cognitio vertitur, nam forte minor sexaginta annis sit qui adrogat, quia magis libertorum creationi studere debet.

Creator, m. t. Effector, genitor, conditor. [Nyl. Crea, creator, &c. Gall. Createur. Ital. Creatore. Ger. Emphyter. Hispan. Creador. Pol. Stworzący. Vng. Teremt. Ang. The creator or first maker.] Cic. pro Cornelio Balbo: Quod princeps ille creator huius orbis Romulus, sedere Sabino docuit. Idem 2. de Divinat. Nobis hęc portenta deum dedit ipse creator.

Creant illi, [Vngar. Teremt. Ital. Creare.] Apuleius in Hermem Alcideio: Mundis materia creabilis est, tamesti creata non est.

Creator, m. t. Effector, genitor, conditor. [Nyl. Crea, creator, &c. Gall. Createur. Ital. Creatore. Ger. Emphyter. Hispan. Creador. Pol. Stworzący. Vng. Teremt. Ang. The creator or first maker.] Cic. pro Cornelio Balbo: Quod princeps ille creator huius orbis Romulus, sedere Sabino docuit. Idem 2. de Divinat. Nobis hęc portenta deum dedit ipse creator.

Creator, m. t. Effector, genitor, conditor. [Nyl. Crea, creator, &c. Gall. Createur. Ital. Creatore. Ger. Emphyter. Hispan. Creador. Pol. Stworzący. Vng. Teremt. Ang. The creator or first maker.] Cic. pro Cornelio Balbo: Quod princeps ille creator huius orbis Romulus, sedere Sabino docuit. Idem 2. de Divinat. Nobis hęc portenta deum dedit ipse creator.

Crepar, a. Crepare, acis, Vide CREPO.

Crepa, a. principio caprae sunt appellatae, quod erubus creperit. Festus.

Creperis, a. um, penult. corr. Dubius [Nyl. Crepa, &c. Gall. Docteur. Ital. Dubio. German. Dogen. Hispan. Duda. Polon. Nierozumny. Vngar. Keszes. Hispan. Duda. Polon. Nierozumny. Vngar. Keszes.] Vnde Creperum bellum, anceps & dubium Lucret. lib. 3. & sequatur sunt creperum terramina belli. Varro lib. 5. de Ling. Lat. creperas res dubias esse scribit, atque inde dictum esse creparculum, quod diēne sit an nox dubietur.

Creparculum, Dicitur tempus medium inter diem & noctem, quod dum creperat hoc est, dubia lux sit.

Crepi, Luperci dicti sunt, à crepitu pellicularum, quem faciunt verberantes. Mos enim erat Romanis, nodos discurre in Lupercalibus, & obvias quasque feminas pelibus ferire. Festus.

Crepidi, pen. corr. Ep. Tuscum calcamentum, teste Servio, quod cortiginis ligabatur. [Nyl. Crepidi, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.] Apud Latinos poetas corripit primam, quanvis apud Graecos scribatur per vocalem longam a. Peditus: Non hic qui in crepidis Graiorum ludere gessit. Ex quo Pediti loco etiam aperit intelligitur non Tuscum, sed Graium calcamentum esse: id quod & Cornutus Pediti interpretes scribit in Satyr. 1. Dicitur autem à pedum crepitu, qui incedendo, dum subinde solea calcancum ferit, excitatur.

Crepidi, m. diminutivum. [Nyl. Crepidi, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.] Gelilius lib. 17. cap. 12. Omnia ferre id genus, quibus plantarum calcas tantum in fine teguntur, caetera prope nuda, & terribus habentis iuncta sunt. Soleas dixerunt, nonnunquam voce Graeca crepidula. Horatius in Scim. Chrylippus dicat, Sapiens crepidas libi nunquam Aut soleas fecit. Quidam hoc nomen à crepitu: hoc est, à sono quem ambulando reddunt, dicunt appellatum. Cerrus tamen est ex Gellii & Perilli auctoritatibus, dicere vocem esse Graecam.

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Crepidari, m. Qui crepidas efficit. [Nyl. Crepidari, qui a' auoyet anisoumenent qu' vas semelle par dessem, & par dessus des crotoy et hodo, comme par patin. Italice, Piantola. German. En pantoffel. Hispan. Alcorque, a' dianda. Polon. Pantofla. Vngar. Pantofla. Angl. Slipper.]

Cribra, s. r. a, rium, Quod ad cribra pertinet. Plin. libro 18: Item cribra, quae simili modo in tertio reman-
si cribro.

Crimen, n. f. Delictum, peccatum, fraus, noxia, maleficium.
WVW peshab q7A ghiddapl. a. r. a. Gal. Crime, ca. canis. blaf-
me. Ital. Delitto, mancamento, colpa, diffato. Ger. Ein laster. Smo.
Bel. Gen. lasteringe, misdact, sondt. Hif. Crimen, grande peccado. Po-
lon. Wilepek, grzech, i. e. p. Vng. Verck. An. A faulte, an offence
Name. Seneca: Vitam agens simplicem, rectam, sine crimine.
Cicer. ad Marium: Sunt enim qui, quum meus interitus nihil
fuerit Reip. profuturus, criminis loco putant esse quod vi. a.
Idem: Eodem ego te condemnabo crimine. Domesticum ac
vernaculum crimen Cic. actio in Verrem. 5. appellat, quod in-
tra parietes admillum, nondum pervenit in publicum iunior.
Ponitur aliquando pro criminatione & objectione. 1722
Cicero in Phil. Hereditatem mihi negasti obvenisse: uti-
nam hoc tum verum crimen esset. Et sic dicitur a Cerno, si-
cut a Discerno, Discrimen. Virgil. 7. Aeneid. Disjice compo-
sitam pacem, fere crimina belli: id est, contentiones, iurgia, ex
quibus bellum oritur. Aliquando ponitur pro falsa su-
spicione. Idem 11. Aeneid. Formidine crimen accibat. Te-
rent. Heey. Nam si compereris crimini tua se falsis uxor ere-
didisse, nullam iram faciet. Jurisconsulti tamen inter crimen
& delictum distinguunt perspicuitatis studio, ita ut Criminis
nomine capitalis fraus intelligatur, veluti caedes, adulterium,
&c. Delicti vero privata noxia, ut furtum, iniuria. Crimen
quandoque etiam pro criminatione ponitur, ut quum accu-
satoris perseverare dicuntur in crimine: id est, in criminatione
sive in criminando.

Crimen, Publica sunt crimina, & privata, publica capitalia, &
non capitalia, privata aut cum infamia, aut sine infamia. Ca-
pitalia crimina publicis iudiciis omnia cognoscuntur: non
item publica iudicia de capitalibus omnia criminibus fiunt:
nam, ut Inst. lib. 1. 1. 1. traditum est, si quam infamiam iroga-
bant publica iudicia cum damno pecuniario, publica quidem
erant, non tamen capitalia, quod quidem si de causis publi-
cis, in quibus cum detrimento rei familiaris fama iactura co-
jungeret, verum est: multo magis de privatis, & hoc ipsum
declarat Cicero satis aperte in epistola ad Patrum his verbis:
Iudicia non solemus omnia tractare uno modo: privatas cau-
sas, & eas tenues agimus subtilius: capitales aut famae scilicet or-
natus: sejunxit enim a capitalibus causas famae, sive publi-
cas, sive privatas, sed ipse me in dubitationem revocat. Si
causae famae capitales non sunt: cur Quintianam causam, quae fa-
mae est, capitalem Cicero significat? aut enim in exordio: Quid
hoc iniquius, aut indignius, quam me qui caput alterius, fa-
mam fortunamque defendam, priore loco causam dicere? &
infra: Clamabat Quintianus: se se iecit non esse satisfactum, ne vi-
deretur iudicasse bona sua ex edicto possessa: sponsonem
porro si istiusmodi faceret, se, id quod nunc evenit, de capite
suo priorem causam esse daturum. & in extrema oratione:
Horribile est, causam capitis dicere: horribilius, priore loco
dicere, sane non leviter aliquandiu haec me loca, & alia huius-
modi in ea oratione perturbabant: eoque magis, quod causa
Quintianae ad recuperationem agitur, ex quo sequitur, ut priva-
ta sit: recuperatores enim, & centumviri, & arbitri, iudices
sunt (licet hic arbitros inter iudices, vocabulo minime pro-
prio, nominare) civilibus in controversiis ab urbano praetore
dati, causam porro capitalem ad recuperationem agi ita mihi
absurdum, ita non rationi consentaneum videbatur, ut per-
suaderi nullo modo posset: sed fortasse, ut saepe distinctione
veritas illicescit, idem hic quoque potest evenire: cogitavi,
nunquid, causam esse capitalem, & agi de capite, sive capitis
esse causam, idem sit: non enim dubito quin causae capitales
quae vocantur, ea de causae capitis vocari omnes possint: quae
vero capitis, fortasse non omnes item capitales: nam causa ca-
pitis Quintiana dicitur: quam tamen nullo modo capitalem
fuisse concedo, quum in ea neque de libertate, neque de civi-
tate adimenda, quae capitalia fuisse iudicia notum est, agatur:
& causa Mancini, quem, ut Cicero & alii prodiderunt, a patre
parato ex S. C. Numantinis deditu, Numantini non receperunt,
causa quidem capitis est (agitur enim in ea de civitate, de
libertate, de capite): capitalis tamen non est in capitalibus enim
quaeritur de crimine, & damnatos diminutio capitis ex iudi-
cium sententia sequitur: in aliis autem capitis causis agitur qui-
dem de capite, non tamen quaeritur de crimine: capitisque di-
minutio vel nulla sequitur, ut in causa Quintianae, vel, si sequi-
tur, ut in causa Mancini, non sequitur uti poena a iudicibus ir-
rogata, sed ideo sequitur: quia is, qui iam deditus erat ex S. C.
Numantinis, capite fuisse diminutus ostenditur: ita ut iudex
non iudicaret, sit necne, capite minueodus: quod fit in causis
capitalibus: sed fueritne antea, an non fuerit, capite dimi-
nutus: & status hominis non tunc mutatur, sed qualis sit, cogno-
scitur, itaque, quum de eo dixit Cicero libro de Oratore: Quae

possumus reperire ex omnibus rebus civilibus causam, con-
tentionemque majorem, quam de ordine, de civitate, de lib-
ertate, de capite hominis consularis? crimen nullum signifi-
cavit, cuius criminis causa vocatus in iudicium Mancinus,
periculum amittendae civitatis, aut libertatis in eo iudicio sub-
ret, sed facultate iudicis cognoscendi, ac statuendi datam in-
tellexit, eamne res equae Mancinus possideret, atque antea quam a
patre parato esset deditus, an vero, quia deditus esset, amitte-
ret, etiam si receptus a Numantinis non esset, quare capitalis
causa non fuit: actum tamen esse de capite, ob eam, quam ex-
posui, causam recte Cicero dixit: At, quod ad Mancini causam
attinet, ferri potest: extat enim ratio, cur in ea de capite agi di-
catur: in causa vero Quintianae, in qua nullo modo neque de ci-
vitate, neque de libertate agebatur, mentio capitis unde dicitur
an ex eo, quia caput pro exsultatione ulsi pari posse vide-
tur, repugnat vetus loquendi consuetudo: nec huius generis
exempla licet invenire, potius igitur, ex orationis licentia, ut
didicimus: ut exaggeretur res, ad invidiam, adversus Nervum
etj us crudelitate, & misericordiam erga Quintianum ex eius pe-
riculo quaerendam: atque hoc eo magis conflat, quod Cice-
ro nec in eo verè ac proprie loquitur, quum eam vocat accu-
sationem, quae sponi causa est: nec, quum ait: Quem nunc in-
terficere nefarie cupis: quando quidem civibus Romanis eni-
pi nullo crimine vita possit: causam vero non esse capitalem,
propterea ipse verbis clare demonstrat in eo locutionem. C.
Aquilii, non de re pecuniaria, sed de fama, fortunisque, P. Quin-
ctii vides, & quum dixit: Hortensius partes accusatoris obti-
net: oratione loquitur, nec enim re vera accusabat Hortensius,
sed accusare videbatur: nec est, nisi capitalibus in causis, accu-
sator. Redeo unde dixerit, Publicorum criminum alia capita-
lia, alia non capitalia: quodque notandum magis est, ne ma-
iestatis quidem iudicium capitale semper fuit, quum tametsi
publicum semper esset: nam Claudiae Vestalis, Appii Cassi-
liae, C. Fundanii, & Tit. Sempronius aediles pedit, quod popu-
lo R. calamitatem esset imprecata, multam dixerunt ante gra-
vis x. v. milia, quae capitalis poena non fuit: iudicium autem
illud & publicum fuisse, inde patet, quod ad populum factum
est, idque etiam Ateius Capito propterea inter publica iudicia re-
tulit, & maiestatis nomine notatum, Suetonius in Tibero si-
gnificat his verbis: Claudia novo more iudicium maiestatis
apud populi mulier subit, quod in conserta multo dice, a-
gre procedente carpento, palam optaverit, ut frater suus
turbam Romae foret. Publica vero capitalia crimina haec erant,
incestus, maiestas, repetundae, vis publica duplex, ea, quae in
tempore magistratus inferrebat, de qua lex Lutatia loquitur,
ea, quae in privatis civibus, de qua Plonia, & alia leges sunt, po-
culatus, de residuis, inter sicarios patriciorum, venenorum,
ambitus pecuniae ob iudicandum captae, adulterium, de falsis,
de plagariis, de tutorum fraude, de famosis libellis, de
futto, clandestina coitio: quibus de criminibus aut ad praeto-
rem aut ad iudicem quaestio, aut ad populum notio perti-
nebat, de maiestate perduellione excepto, de vi, de repetun-
dis, de crimine inter sicarios, de ambitu praetor quaerebat:
de incestu, & perduellione populi, sed tribus comitis de
incestu, tribuno pl. populum per tribus in forum cogente,
centumviris autem de perduellione, quum in campum caesul
tentoriam populum advocasset, de veneficio autem & praeto-
r, qui iudex quaestiois idem dicebatur, & iudex quaestio-
nis, etiam si praetor non esset, cognoscebat. Praetores, quae ca-
pulisque futura esset quaestio, ante sortiebantur: ut deinde li-
gulis de criminibus singulis, prout fors tulisset, cum coactio
quaerent: unum excipio praetorem urb. qui nullo de crimi-
ne publico quaerebat, itaque nec quaesitor dicebatur tantum,
civilibus controversiis ad eum delatis, jus dicebat: hoc est,
iudices, & iudicii formulam, quam sequerentur, dabat: nec o-
nim praetor ipse iudicare solitus erat, sed, quum iudices, ab
ipso dati, de controversiis cognovissent, ac iudicassent, ex-
quebatur: ideo in omnibus ferme edictis praetorum legitur,
iudicium dabo, in quo posteriores lapsi sunt, est igitur aliud,
jus dicere, aliud, iudicare: contra quam qui veterum iudi-
consultorum libros ignorant, & quemadmodum civilibus
in rebus praetor non cognoscit, neque iudicat, sed jus dicit
sunt, qui ab ipso iudices dati sunt, non ius dicunt, sed cognos-
cunt, ac iudicant. Verum & haec ipsa, & alia paulo plenius in
dictione Praetor: de criminibus autem, quae erant etiam
di, ut cognitione digna viderentur, ea se se diximus, singulis
autem crimina tractare, ut incestum, maiestatem, repetun-
das, non videretur esse proprium huius loci. Ex libro de Legi-
bus Romanis.

Criminalis, Quod est criminis. [1722] Vn. Vain. Adig.
Tha. ubereu i. offioe. Jur. Criminalis causa.
Criminaliter, ut Criminaliter agere, cui opponitur civiliter ag-
gere, apud Vlpianum D. lib. 47. Tit. l. ult. [Pol. Enid. 1000]

Crinis, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crimisodius, a, um, Sufpiciosus, quod criminis suspicionem adfert. [Pol. *czyński*. Vn. *czyński*. Gal. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Lucan. lib. 11: Et vos crinigeros bellis arcere Calicos Oppofiti, pennis Romanam.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis, Eff crines emittere: [Pol. *czyński*. Gall. *czyński*. Ital. *czyński*.] Suetonius in Tiberio: Ita ambfumptam criminofiffime infectatus est.

Crisis

Cristallus, & Cereus non nisi posito pudore exponi possunt. Est enim primum mulierum apte se motantium, dum in re venera sunt. Iuxta. fructum cristantis adorat. Alterum masculorum dum predicantur. Martial. Sed predicatis, sed pulchre Naxvole ceves. Cereus etiam adulantium gestus significat. Perius: An Romule ceves?

Crista, f. p. Dicitur conus ille in vertice galli, & aliarum quarundam avium. Gal. Crista pennae. Ital. Crista penna. German. Der Kahl auf der Hühner Haupt. Hisp. La crista de las aves, el penacho de cometa del yelmo. Pol. Gębień uogł omier, pta / sy. Vng. Csizmet. Ang. The cock's or a bird's brade, a comb. Plin. lib. 10. cap. 29. Vpupa obsecra alias pasta avis, crista, visenda plicatili. Ad huius similitudinem etiam Cristam, vocamus, conum galeae. Virg. 12. Aeneid. Tum galeam Mellapi habuisti, cristisq; decoram induit. Crista etiam herbae species est, cuius meminit Plin. lib. 27. cap. 5. Alektorolophos, quae apud nos Crista dicitur, folia habet similia gallinae. Cristae plura, caulem tenentem, & semen nigrum in siliquis. Ruellius eadem esse credit cum ea quae Gallice Verone dicitur.

Cristallus, diminut. [Cristallus. Vng. Csizmetke, zollanka. An. A little comb or feathers in the crests of birds.] Cola. lib. 2. cap. 22. Redia, rutilisq; cristulis.

Cristallus, ta, tum, [Cristallus. Gal. Qui a crista, qui est cristae in crista. Ital. Crista. German. Das ein Kahl bat. Hispan. Cofa con crista, penacho de cometa. Polon. Gębień uogł, Vngar. Csizmetke, zollanka. Ang. Cock's, comb or crest.] Qui cristas habet: ut, Cristatae aves: estque periphralis gallosum gallinaeorum. Martial. lib. 14. Cristataeque sonant undique lucis aves. Cristata galea, Livius.

Cristae, a, um, pen. cor. [Cristae. Gal. Indicial, qui iuge, domo iugentis. Ital. Giudiciali, di fa giudicio. German. Richter. Hispan. Jueces. Polon. Sędziowie, wód miodawcy. Vngar. Itél. Ang. Indicial, that gives judgement or iudges.] Idem quod judicialis, vel iudicem agens, ut in iudiciis hoc est, a iudicando: unde & poematum censor, & iudices alienorum operum, olim Critici dicti sunt: quales fuerunt Aristarchus & Aristophanes Grammatici: qui tantum sibi in ipsum etiam Homerum permiserunt, ut plurimos etiam versus, tanquam nothos & subditivos, ex eius operibus summoerint. Cicero ad Dolabellam lib. 9. Ego tanquam criticus antiquus iudicaturus sum. Horat. 2. Epist. Ennius & sapiens & fortis & aliter Homerus, Vi critici dicant. Critici dies vocantur, qui a medicis iudicari dicantur, in quibus de aegritudinibus ratione ferri iudicium potest: quos nostri Deventris vocare possunt.

Critice, [Criticus. Gal. Vngar. Ital. Critice. Ger. En Warte so ed dem Haat des Auges. Hispan. Oculis que nace cerca del ojo. Polon. Lecznik. Vng. Arpa. Angl. A wart or such like thing in the eye side.] Tuberculum parvum est in palpebra super pilorum locum: ita dictum a similitudine hordei: unde & Hordeolum a recentioribus quibusdam nominatur. Vide Celsum lib. 7. cap. 7.

Critichastis, equorum morbus.

Critumon, Vide supra a T 15.

Crobylus, [Crobilus. Aurcus vel argenteus corymbus, ex capillis pendens idque proprie in viris: nam in mulieribus potius Corymbum, & in pueris Scorpium vocamus.

Crobyllum, Aizonum minas, apud Dioscoridem libro 4. capite 91.

Crocallis, Gemma est cerasum representans, teste Plin. libro 37. cap. 10.

Crocire, & Crocure, Verba fictitia a voce corvi, [Crocire. Autor Philomela.]

Crocito, tas, frequentativum. [Crocito. Gal. Corbius par phosione sui, crer fontem in corban. Ital. Cristare spesso come un corvo. German. Bei vndt estt crappen / oder wie ein Klapp schreyen Hispan. Cracrar el corvo. Polon. Krakam. Vngarice, Krokogok, krotogok. Angl. To crie like a raven, to croak often.] Plaut. Simul tadebat pedibus terram, & voce crocitabat sua.

Crocifatio, teste Festo, & Crocitus, tur. pen. prod. Ipsa vocis corvi prolatio. [Crocifatio. Pol. Krakanie krotogok, krotogok. Ang. A croaking of a raven.]

Crocitatus, ta, tum, Vide CROCUS.

Crocitas, a, um, pen. cor. Gemmae species, a croci similitudine sic dicta. Autor Plin. lib. 37. cap. 11.

Crocinum unguentum, n. f. [Crocinum unguentum. Quod exprimebatur ex aromantibus, & croco in oleo macerato: ut docet Dioscorides lib. 1. Propert. lib. 3. Et crocino nares murtheus ungit onyx. Vide Plin. lib. 13. cap. item 13.]

Crocinius, Vide CROCUS.

Crocis, a, um, pen. cor. Herba est, cujus contactu phalanga emoriuntur.

tur, ut ex Apollodoro sententia tradit Plin. libro 24. capite 17. Crocodilus, [Crocodylus. Vide CROCODYLUS.]

Crocodylus, pen. prod. [Crocodylus. Gal. Vn crocodile. Ital. Crocodile. German. Ein Crocodile, ist ein Thier in Egypten. Hisp. Crocodile. Pol. Krokodyl. Vng. Krokodyl, krokodilus. Ang. A crocodile.] Animal quadrupes, ex genere amphibiorum, tam in terra, quam in aqua vivens, figura lacertae non admodum dissimile, incredibili magnitudine, armatum unguitibus, soli Aegypto, & iis regionibus, quae Nilo alluuntur, cognitum, cute usque adeo dura, ut in nulla sui parte nisi in solo ventre penetrari possit. Unde etiam delphini, qui perpetuum cum crocodilo bellum gerunt, non ignoantes, quia possimum parte hostis laedi possit, aquam subeunt, pinnaque, quam in dorso gerunt, illi alvum subsecant. Habet & alterum holdem Ichneumonem, qui in apertas dormientis fauces telis in morem illapsus, intestina eius erodit. Nullum est animal quod tam parvis initiis in tantam excrecat magnitudinem. Pons siquidem ova aserit non majora: sed hoc huic animali peculiaritate creditur, ut quoad vivat, nullum crescenti faciat finem. Quatuor menses hyemales non comedit, & sola belliarum non habet linguam. Terribilis haec bellua contra fugaces est, fugax contra insequentes. Oculos habet in aqua hederes, extra accerim visus. Conspicito homine emittit lachrymas, mox appropinquantem devorat. Unde factus est locus proverbio: Crocodili lachrymae non sunt. Quod dicitur dicitur, qui sub specie pietatis alios fallunt. Ex eo dictum autem, quod aegre eludat: id est, crocum fugit, ac eius odorem reformidat, quod mella conficientes in Aegypto ferunt, ne mel abstulant crocodili: quoniam mirum in modum eo delectantur. Est & alterum crocodili genus, quoniam Scincum vocat Dioscorid. lib. 2. superiori multo minus, in terra tantum, nec nisi odoratissimis vivens floribus, cujus intelina jucunda nidoris fumo referta sunt, quo ad faciem medicamentata, colorisq; conciliatorem mulieris, & viri molliores, olim utebantur. Horatius in Epod. colorque Stercotefacans crocodili.

Crocodylus, na, num. Quod ad Crocodilum pertinet: [Crocodylus. Polon. De krokodyla nalezacy. Vng. Krokodyl, krokodilus. Ang. That belongs to a crocodile.] ut, Crocodilus a ambiguitate, Quint. lib. 1. cap. 10.

Crocodylus, a, um, pen. cor. Fimus est crocodili terrestis, quo mulieres faciem illinebant ad coloris commendationem. Crocodilorum enim duo commemorantur genera: quorum alterum aquaticum est, Nilo tantum familiare, & iacobus Nilo vicinis. Alterum terrestre, odoratis tantum versens herbis, quem Scincum [Crocodylus] Dioscorides appellat. Huius excrementa in primis odorata sunt, mulierumque facies exsperta. Plin. lib. 23. cap. 8. ubi crocodili aquatici naturam multis explicatissimum subdit: Alter illi similis, multum infra magnitudinem, in terra tantum odoratissimis floribus vivit: ob id eius intelina diu genitissimae exquiruntur, jucundo nido referta, Crocodilum vocant.

Crocodylus, a, um, pen. cor. Herbae species est, chamaleonis figura, radice longa, gultu nascitur, semine rotundo, dupli- cis clypeoli forma Plin. lib. 27. cap. 8. Crocodilon Chamaleonis herba nigra figuram habet, radice longa, & qualitate crassa, odoris asperi.

Crocodylus, a, um, pen. cor. [Crocodylus. An. Dragon of the eye. Hispan. Vnguentum croci. & retinendum, quod super crocino unguento ex croco, cactensis, aromatis expresso. Na in confectioe crocini unguenti, oleum ante omnia quibusdam aromantibus solet spissari, posteaque crocum eo confectum, idque post dies aliquot standi: ex aromate & croco oleum post haec exprimi solet, quodque reliquum erat, Crocomagna dicebatur: idque in pastillos conformati conficitur, & multum in tempore asservari. Optimum est, quod gultum salivam dentis que inficit. Vide Dioscor. lib. 1. & Plin. lib. 21. cap. 20.]

Crocodylus, a, um, pen. cor. Herba, quae alio nomine dicitur Leontopodium.

Crocodylus, a, um, pen. cor. Aurore epitheton est, quod croceam habens vellem: nam cum colorem imitatur, quom primum incipit apparere. Postea enim, adveniente iam die, infuscens, a roseo colore [Crocodylus] appellatur.

Crocodylus, a, um, pen. cor. [Crocodylus. Ger. Ein gult Stammet bey den Aiten gulten. Vn.] Vestis muliebilis est, crocei coloris. Cicer. de Arist. 11. P. Clodius a crocota, a mitra, a mulieribus solcis, puipat: in que fasciis, a strophio, a psalterio, a flagitio, a stupro, est factus: ob rem popularis. Feli crocotoon, [Crocodylus] Subandromedum das aut ad dds. Dicit solitum, quocies honos additur indignis, & quos haudquaquam decet. Aut quum datur quicquam illi, qui munere non noverunt uti.

Crocodylus, a, um, pen. cor. Plaut. in Epid. Induliatam, patagiatam, calulam, aut crocotulam.

Crocodylus

Crocotilla, Crocotarum vestium insector. Idem in Aul. Quum incedunt insectores crocotillati.

Crocotillum, n. l. Veretes Valde exile dicebant. Plautus: Exortus talis cum crocotillis cruculatis. Festus.

Crocotidium, Genus operis pistoris.

Crocus, vel **Crocum**. [CROCUS] *Charidion* *αγία*. Gal. *Saffran*. Ital. *Zaffran*. Ger. *Saffran*. Belg. *Saffran*. Hispan. *Acafran*. Polon. *Szafra*. Vng. *Szafra*. An. *Safra*.] Flor. est, qui *Saffranum* vulgo dicitur: a Croco puero (ut poeta fabulantur) dicitur, quum Smilacem puellam tenerrime deperiret, amonit impatiens vestis est in flore sui nominis. Ovid. *M. Me. tam.* In crocon in parvos versum cum Smilace flores. Virg. *4. Georg.* Erglaucas talices, eslatiq; crocumq; rubentem. *Sa. Jul.* Pallas demore, in quo crocum gignitur. Praestantissimum asicitur circa Concom Cilicij montem: proximum in Olympo Lyzie monte: mos in Centuripino Siliciae agro. Provenit & in Gallia Narbonensi, licet bonitate inferius.

Crocus, a. um. [CROCUS] *αγία*. Gal. *De croco* *αγία* *αγία* *αγία*. Ital. *Crocus*. German. *Saffran*. Hispan. *Cofa de acfran*. Pol. *Zafra*. Vngar. *Szafra*. Ang. *Of or lily saffron*.] pro colore. Vestis crocea. Virg. *1. Aeneid.* Excitum stemm croco velamen arantho. Plin. lib. 22. cap. 18. Mutat enim cum terra colores: hic niger, illic viridis, alibi cyaneus, alibi croceus.

Crocus, a. um. Croco tinctus. [CROCUS] *αγία*. Gal. *Ensafran*, *de coloris* Ital. *Tinto in gialla*. German. *Saffran*. Hispan. *Tinto de color de acfran*. Pol. *Vszafra*. Vng. *Szafra*. Ang. *Saffron*.] Plin. lib. 16. cap. 34. Alicui & semen nigrum sibi croceum.

Crocus, a. um. & **Crocus**, Quod est lateri coloris. [CROCUS] *αγία*. Gal. *De saffran*, *de coloris* Ital. *Di saffran*. German. *Saffran*. Hispan. *De acfran*. Polon. *Zafra*. Vngar. *Szafra*. Ang. *Saffron*.] Plin. lib. 21. cap. 19. Semen hinc operum croceum, nec anniculo vetustius, & in umbra siccaturum.

Crocophantia, spinae esse ornamenta villosa, quae sub reticulis contexta per eorum plagulas apparent, id enim origo vocabuli *αγία* declarat. Vlpian. in l. 2. D. de auro & argenti. legat. Ornamentorum haec, *inquit*, vitrae, mitrae, feminiarum, reticulae, crocophantia. Alciarus autem & alii eruditi homines alio vocabulo conquiritendo mirabiliter exercebant. Haec Botomani lexico.

Crocotilla, p. feta est Aethiopiae familiaris, ex hyena & leona Aethiopiae nascens, quae & ipsa hyena more humanas voces imitat. Plin. lib. 8. ca. 30. ubi hyena naturam multis explicatissimam subdit: Huius generis conu leona Aethiopiae parit crocotum, similiter voces imitantem hominum pecorumq; Atque perpetua in unaque parte oris, nullis gingivis, dente continuo, quae contrario occursum hebetetur, caplarum modo indiditur.

Corolla, p. dicitur, detractione secundae litterae o. pro corolla: id est, parva corona, apud Plaut. in Bacchid.

Cronomion, alii Polydos vocant, Magi Caloboim, Romani Croni.

Cruco, Magicae conycae species tertia apud Dioscorid. lib. 3. cap. 117.

Crocotilla, *αγία*, a Plin. lib. 9. cap. 33. dicuntur margaritae, ita in ornamentis collocatae, ut ex collisione sonum generent. Sabaeus, *inquit*, luxuriae ejus nomina, & tertia exquisita perditioe portans. Siquidem quum id fecere, Crotalia appellat, seu sono quocumque gaudeant, & collisu ipso margaritarum.

Crotalum, p. feta est, *αγία*. Gal. *Vn instrumentum quod in saffran la main simile à la cymbale*. Ital. *Campanella*, *macera*. Germanice. *Em* *Q* *illud* *oder* *Ruffin*. Hispan. *Chapas* *à* *sona*. Pol. *Dj* *moik*, *cymbal*. Vngar. *Kely*, *szafra*. Ang. *A* *raile*.] Crepitaculum ex ligno, aere, aliave materia ita sonantissimum, ut efficiere sonum queat, siquis manu verset. Unde & Aegyptiorum sacerdotum sistrum, quibus in Isidis sacris utebantur, a nonnullis etiam Crotala appellantur: *αγία* *αγία* hoc est, à percussione. Quidam putant fuisse antiquam xreum, qui ferreo baculo quateretur. Alii circulum xreum interpretantur, multas habentem annexas laminulas, sive orbiculos mobiles, qui collisi sonum edebant: qualibus etiam hodie Lusitanos nautas in salutationibus suis uti videmus. Virgilius in Copa: Crispum sub crotallo docta more laurus.

Crotalilis, [CROCUS] *αγία*. Pol. *Krafimowca*. Vn. *Tafsz*.] mascul. gen. dicitur. Qui lingua est expeditiore, & voce sonanti, ac prope tinnula, quicquid loquacitate sua neminem non obtundit. Daeda est metaphora à crotalo, crepitaculi genere, de quo egimus in dictione precedenti.

Crotaphitae, *αγία*, Musculi sunt duo, os claudentes, quos & Latini Temporales appellant, quod tempora velant:

unde etiam Graecum nomen traxerunt: nam *αγία* *αγία* illi appellant, quae nos tempora.

Croton, o. n. s. Ger. *Wundbaum*. Pol. *skopek wielki*, *dywiedrzn*.] Frutex est ad magnitudinem parva ficus affurgens folio platani, sed laxiore ac nigrore, ramis ac caudice arundinum modo concavis, semine uvarum, aspero, quod purgatum effigiem ricini animalis representat: unde & nomen accepit: nam ricinum vermem Graeci etiam *αγία* appellant. Hoc semine exprimitur oleum, cibus quidem foetor, sed lucernis & emplastris utile. Alio nomine hic frutex Ricinus appellatur, & Cicurade etiam oleum ipsum Cicinum, & Ricinum appellatur.

Crucifatus, Cruciamentum, Crucio, Crucialiter, Crucifico, Vide **CRVX**.

Crudaria, Argenti vena, quae in summa fodina reperitur, Plin.

Crudus, a, um, Quod coctum non est. [CRUDUS] *αγία*. Gal. *Crudus*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. Ger. *Kraut*, *αγία*, *αγία*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vng. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] unde carnes crudae dicuntur quae neque coctae sunt, neque assae, neque alio quovis modo esui apte reddita. Fructus item crudos appellamus, qui iustam coctionem: hoc est, maturitatem non sunt assecuti. Cic. de Senect. Poma quae cruda sunt, vi avelluntur: quae autem cocta, & matura, decidunt. Item crudi cibi dicuntur, qui nondum concocti sunt in ventriculo. Iuvenal. - & crudum pavonem in balnea potiss. & Crudum item hominem dicimus, cujus ventriculus pro coctionis officio non fungitur. Cic. 2. de Finibus: Afori qui in melam vomant, crudiq; postredie se rursus ingurgitent. Idem pro Cluentio: Dico illum, quam ad illud prandium crudior venisset, & sibi non peperisset, agrotasse. & Crudum vulnus: hoc est, recens, & adhuc cruentum. Plin. *Epist.* 31. Ut enim crudum adhuc vulnus medentium manus reformidat, deinde patitur, atque ultro requirit: sic recens animi dolor consolationes rejicit, ac refugit, mox desiderat, & clementer admodum acquiescit.

Crudus, a. um, s. t. Ventriculi vitium cibum egre concoquentis. [CRUDUS] *αγία*. Gal. *Crudus*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] Caret ergo etiam violentia & cruditate, & infornis. Colu. lib. 7. Cruditatis signa sunt, crebri iustus, ac ventris sonitus, fastidia cibi.

Crudescere, n. t. Est crudus vel crudus fieri, à *Crudo*, et, [CRUDUS] *αγία*. Gal. *Crudus*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] Idem 11. Aeneid. - dejecta crudescit pagina Camilla, & in de Includere & Recrudescere, quasi renovari, & ad primum acerbiam redire.

Crudelis, om. t. Inimicus, asper, durus, inhumanus, ferreus. [CRUDELS] *αγία*. Gal. *Crudelis*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] Cic. pro Deiot. Crudelis Callor, ne dicam sceleratum & impium, qui nepos avum in discrimen capitis adduxerit. Virg. 2. Aeg. O crudelis Alexi, nihil mea carmina curat. Quidam à Cruore dictum volunt, quem crudelis effundunt: ego malim à Cruditate derivare. Nam quemadmodum in pomis, quae mitia non sunt, cruda dicuntur: ita & homines immites, Crudeles dicuntur. Virg. 6. Aeneid. Vidi & crudeles dantem Salmonaei pennis.

Crudelitatis, tatis, s. t. Savitia, inhumanitas, feritas, acerbitas, atrocitas. [CRUDELTAS] *αγία*. Gal. *Crudelitatis*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] Cic. pro Rosc. An. Vestrum nemo est qui intelligat pop. Romanum, qui quodam in hostes lenissimus existimabatur, hoc tempore domesticam crudelitatem laborare.

Crudelitatem, adverbium, Atrociter, dure, acerbè. [CRUDELTATEM] *αγία*. Gal. *Crudelitatem*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] Cic. t. Offic. De evitendis autem, dissipandisque urbibus valde considerandum est, nequid temere, nequid crudeliter fiat.

Crumentum, Cruentus. Vide **CRVOR**.

Crumentum, pen. prod. Loculus: [CRUMENTUM] *αγία*. Gal. *Crumentum*, *αγία*, *αγία*, *αγία*. Ital. *Crudo*, *αγία*, *αγία*. German. *Wunde*, *αγία*, *αγία*. Hispan. *El* *abito* *dalo* *no* *digerido*. Pol. *Szuro*, *αγία*, *αγία*. Vn. *Nyrt*, *αγία*, *αγία*. Ang. *Raw*, *αγία*, *αγία*.] quod plerunque suspensa gelletur. Plaut. *Epist.* Ipse meo in collo tuus patet crumentum collo cavit. Idem *Trucul.* homo crumentum sibi de collo detrahit. Horat. 1. *Epistol.* Et mundus victus non deficiente crumentum. & Genetiosus es ex crumentum.

mens, *quod dicitur in Galieno*. In eam iacebatur, qui propter opulentiam generosus haberi voluisset, alioquin obicitur & humilis.

Crucifissimos, Est torrentis modo cum strepitu & murmure demanante embrocatio. Vtitur eo vocabulo Paul. libro 2. capite 53.

Crucior, oris, Sanguis è vulnere sparsus & fusus. [Dicitur in Galieno] *Crucior oris, Gal. Sanguis fons d' une playe.* Ital. *Sanguis che esce d' una piaga.* Germ. *Blut, d'it blutig schweiß aus einer Wund in Belgice, Scot. Hispan. Sanguis fons d' una vena.* Pol. *Krew pofiska.* Vng. *Vir.* Ang. *The blood issuing out of a wound.* Virg. 8. Aen. tepidusq; cruor fumabat ad aras. Idem lib. 4. utarpavit in numero plurali. atque acros siccabat veste cruores. Quod Servius tanquam novè dictum annotavit, quum alioqui neque sanguines dicamus, neque cruores.

Cruciosus, a. um, Sanguinolentum, quod cum cruore est. [Dicitur in Galieno] *Cruciosus, Gall. Enfantant sanglant, cruel.* Ital. *Sanguinoso, sanguinolento.* Germ. *Blutig, schweißig.* Hispan. *Sangriento.* Pol. *Krwawy.* Vng. *Vir.* Ang. *Bloody, cruel.* ut Cruciosa victoria: Salust. in Caes. Cavete ne multi animam amittatis, ne capiti potius, sicut pecora trucidemini, quam virorum more pugnantem, cruciantem, atque lucuosam victoriam hostibus relinquatis. Aliquando ponitur pro crudeli: ut, Cruciosa vox, & cruciosa oratio. Cuius contrarium est, incruciosus a. um, *inimicus*, quod est sine sanguine. Idem: Neque tamen exercitus populi Romani latam aut incruciosam victoriam retulit.

Cruciosior, Comparativus à Cruciosus. [Polon. *Krwawiszyj.* Vng. *Verszob, vészib.*] Iulius Hist. libro 3: Itaque tantis armis concussum est ut raro unquam cruciosius praelium fuerit.

Cruciosus, adverbium. [Pol. *Krwawo.* Vng. *Vészib.*] Iulius Hist. lib. 23: Quamquam utroq; diu, ne ab agro divelleretur, deprecata est, ne discissus suus adungi nepotis patricio possit, & tam cruentè hæc deseruisse virum, quam ille impugnasse virum videtur.

Cruciosus, adverbium. [Pol. *Krwawo.* Vng. *Vészib.*] Seneca de Benefic. lib. 3. cap. 17: Ceteri arma cruentius excruciant, satiat tamen aliquando abjecerunt.

Crucio, as, Cruore inficio, sanguine imbuo, funesto. [Dicitur in Galieno] *Crucio, Gal. Enfantant sanglant, méchant à sang, faire sanglant.* Ital. *Infanguiamo.* German. *Blutig machen, mit Blut besudeln.* Belg. *Blutigen.* Hispan. *Sangrientar.* Pol. *Krwawiam.* Vn. *Meg vészib.* An. *To imbrae or spunkle with blood.* Cic. de Arusp. respon. Secutes suas cruentari sceleri noluit. Idem 1. de Divin. Atq; etiam trucidare aliquem, & impie cruentari. Idem 1. Philipp. Hæc te, si ullam partem habes sensus, læcet, hæc cruentari oratio. Cruentari oculi. Plin. lib. 22. cap. 7: Mulieris quoque salivam jejuna potentem dijudicant oculis cruentari.

Crupellari, Quantum ex Corneli Tacit. lib. 3. possumus coniecere, milites erant armati vestantes ex continuo ferro, telis quidem impenetrabilia, sed eo pondere, ut in ferendis ictibus non essent idonea. [Pol. *Zolnierz, zolnierz.* Vngar. *Fegyver.*] Verba Taciti sunt hæc: Ceteri cum venabulis & cultis, quæque alia venantibus tela sunt, adduntur è sermone gladiatrix designati, quibus more generosorum ferri regimen (Crupellarios vocant) in ferendis ictibus inhabiles, accipientis impenetrabiles.

Crus, crus, Tota illa pars quæ à coxendicis cervice incipit, & ad extremos pedis digitos pertingit: [Dicitur in Galieno] *Crus, Gal. La jambe depuis le genouil jusque en bas.* Ital. *Gamba.* Germ. *Der Schenkel.* Belg. *Dattem schen.* Hisp. *Pierna.* Polon. *Golon.* Vn. *Szer.* An. *The legge frame the knee down.* à currendo dictum nonnulli putant, quod crurum ministerio in cursu utamur: sive ut aliis placeat à Græco verbo *κρουω*, quod inter ingrediendum huc atque illic feriant. Sunt autem Crura à genibus usq; ad unum pedem. Cels. Crus ex duobus ossibus constat, ex tibia & sura.

Crusillum, n. f. diminut. [Dicitur in Galieno] *Crusillum, Gal. Lambette, petite jambe.* Ital. *Gambetta.* German. *Schenkel, Schenkelchen.* Hispan. *Piernita.* Polon. *Golonka.* Vng. *Szeratka.* Ang. *A little or small leg.*] Martial. Pectus cicadae, crusculumq; formicae.

Cruricepidæ, arum, Plauto in Trinummio dicuntur, quibus crura crepucunt ferro, ut dicit interpretes.

Crurules, quod Beroaldus major elegans vocabulum dicit, reponendum idem putat apud Vlpianum, in l. argumento, de Auro & de argent. legat. nam pro eo vulgati codices habent *facile cinales*. Crurules autem & pedales Vlpianus appellat à cruribus scilicet & pedibus vestendis.

Crustum, oris, n. f. [Dicitur in Galieno] *Crustum, Gal. Va fitee au doigt.* Ital. *Cembalo.* German. *Ein Cembel ein Instrument mit weichen man vorzeiten den Weibchen zu tanzen gemacht hat.* Hisp. *Castalio terrana.* Pol. *Cymbal, mizers byskano niemialham utancie.* Vngar. *Doromb.* Ang. *Arattle, a kind of rattling instrument.*] Propriè dicitur sistrum, & velut cymbalum quoddam tintin-

nabulis refertum, quo gesticiones mulieres oblectabantur: dictum *propter* hoc est, à pulsando, quod sonum emittet dum pulsaretur. Mart. lib. 6: Edere lascivos & Bætica crustata gelus. Et Gaudis iudere docta mo dis. Bætica autem vocat, quod in mulieres Hispanæ uti solerent: quemadmodum & hodie Venetæ puellæ: Vocat autem sua lingua, *Vo cymbale*.

Crustæ, a. f. p. significat id excrementum, quod vel ob putredinem, vel concretionem super alicujus rei superficie nascitur. [Dicitur in Galieno] *Crustæ, Gal. Crustæ.* Ital. *Crusta.* Germ. *Ein mahn starrt.* Bel. *Die cruste ist fâste.* Hisp. *Crusta dura nuda cum.* Pol. *Skork, bryz.* Vng. *Vélaminek ex bria.* Ang. *The crust of bread.* Virg. 1.4. Georg. Concreverunt subitæ currunt flumine crustæ. Item Crusta, quæ quid integitur, ut Crusta locusta. Plin. lib. 9. cap. 30: Locustæ crusta fragili manuum in eo genere quod caret sanguine. In parietibus nê, atq; in parietibus Crustæ dicuntur tenuia marmoris, vitri, alceriave materis segementa, quib; illa integebantur. Plin. lib. 36. c. 6. Seca h; marmora in crustas, nescio an Caria fuerit inventa. Et paulo post: Primum Romæ parietes crusta marmoris operuisse totius domus suæ in Cælio monte Cornelius Nepos tradidit Marmora. Idem lib. 36. c. 23: Lithostrota ceptavere jam sub Sylla parvulus ceræ crustis. In vasis item aureis argenteisve Crustæ dicebantur, quæ ex diversis generis materia illis illigebantur. Argenteis enim poculis, exempli gratia, laminæ aureæ, vel emblemata innectebantur: quæ in de Crustata, *zestidum* appellabant. Cic. lib. 3. in Ver. Vasis crustæ aut emblemata detrahenduntur. Crustas item, *zestidum*, medici appellant, quosdam veluti cortices, quibus vulnera ulcerave obducuntur, medicamento aliquo caustico adusta. Crusta tola glaba. [Pol. *Crustæ apimie.*] Alphenus D. J. 19. Tit. 1. 9: Si ex fundo tuo crusta lapsa sit in meum fundum.

Crustula, a. f. p. diminut. à crusta. [Dicitur in Galieno] *Crustula, petite cruste.* Ital. *Crustula.* Germ. *Ein wenig Cruste.* Pol. *Mały kawał.* Vng. *Hétska.* Ang. *A little crust.* Apuleius: Parvas marmoreas crustulas parieti adjungens.

Crustula, a. f. p. Crustam inducere, & materia aliqua dura integere. [Dicitur in Galieno] *Crustula, Gal. Crustula, baltor ou donner cruste à un canotier à quelque chose.* Ital. *Incrustata.* German. *Crustula, ein rindt ede rinden esset dinst machen.* Item, *Crustula, ein rindt ede rinden esset dinst machen.* Belg. *Crustula, ein rindt ede rinden esset dinst machen.* Hispan. *Sobreponeo cruste.* Pol. *Mały kawał, ocpagac i kawał.* Vngaricè, *Ne konyt be bñni je bñni.* Ang. *To bring a crust or harden over a thing.* Plinius libro 29. cap. 17: Mala vero generosissima eadem ratione crustam gypso vel cerâ.

Crustulus, a. um, particulum ut Crustati parietes: id est, crusta marmoris interteli. [Dicitur in Galieno] *Crustulus, Gal. Crustulus, petite cruste.* Ital. *Crustulus.* Germ. *Ein wenig Cruste.* Pol. *Mały kawał.* Vn. *Ne bñni fâstot.* An. *Thant hat a crust or harden over a thing.* Seca dicitur, n. marmora in laminas, & parieti apponuntur. Primum apud Romanos Marmura vir Equeltris ordinis, perfectus fabricorum Cæsaris, Formis natus, domus suæ, quæ in Cælio monte erant, parietes crusta marmoris tradidit operuisse: ut ex Corneli Nepotis sententia tradit Plin. lib. 36. cap. 6. Item vasa argentea, quæ auto illigebantur, etiam Crustata dicebantur, quæ Græco nomine, *zestidum* vocantur. Et Crustata animalia, crustis interteli. Plin. lib. 11. cap. 37: In mavis crustata & cartilaginea priores dentes habent.

Crustarius, m. f. Qui in crustat. [Dicitur in Galieno] *Crustarius, Vng. Ne bñni.* Ang. *A pariet, a plasterer.* Plin. lib. 33. cap. 12: Habuit & Tenax crustarius formam.

Crustarius, a. um, Quod ad crustas pertinet. [Vngaricè, *Hétske vale.*] Vnde crustarum tabernæ, in quibus crustata operta venduntur.

Crustosus, a. um, quod crustam habet. [Dicitur in Galieno] *Crustosus, qui a la cruste fort grosse.* Italicè, *Chi ha la forte cruste.* German. *Rindt ede rindt ede rindt.* Hispan. *Crusta dura nuda cum.* Polon. *Skorky.* Vng. *Hétska.* Ang. *Crustos, that hat a thick crust.* Plin. lib. 12. cap. 9: Facilius hoc & crustosius amarique & gummosum.

Crustulatus, a. f. p. Placentæ genus, quod & Crustulæ. [Pol. *Crustulatus, Vng. Hétska.* Ang. *A wafer or thin cake.*] Sportivum Pentapharmacum eduli genus est ex quinque conlectum, quod reperisse dicitur Aelius Verus Romanorum Imperator: hoc est, lumen, phasianus, pavo, crustulata, & aptugna.

Crustum, n. f. Est frustum eorum quæ comeduntur, sicut pars panis, vel placentæ, vel alterius edulii. [Dicitur in Galieno] *Crustum, Gal. Va fitee au doigt.* Ital. *Cembalo.* German. *Ein Cembel ein Instrument mit weichen man vorzeiten den Weibchen zu tanzen gemacht hat.* Hisp. *Castalio terrana.* Pol. *Cymbal, mizers byskano niemialham utancie.* Vngar. *Doromb.* Ang. *Arattle, a kind of rattling instrument.*] Propriè dicitur sistrum, & velut cymbalum quoddam tintin-

de Ling. Lat. Crullum à crulla pulvis, eò quod ut eorum
crullus, Crulla dicitur.

Crullumini, Pyri sunt ex parte tubentia, Glaciola nunc di-
cti Crullumino agro, qui Tyberis fluvio à Vejenti dirimitur,
sic appellati. De his Plinius libro 15. cap. 13. & lib. 23. cap. 7.
Item Colum. lib. 3. cap. 10. & libro 12. cap. 10. Virgil. Crullu-
ma pyri vocat. Georg. Crullumini, Syrius; pyri: gravibus-
que volentis.

Crux, s. Tuxa, patibulum in quo damnati figuntur, dicta à
crucis, quod est ferre pulsat. [P. h. s. crucis. Gal. Crux, ge-
neratim afflicto. Ital. Crux. Ger. Ein Eruck. Bel. Ein Crucy.
Hisp. La Cruz. Polon. Krzyz, s. kzyz. Ungar. Keresz, s. a.
Keresz. Ang. A cross, s. a cross, or pale, or pale, or pale.] Plaut.
in Cas. Collum obdistinge, adduce istum in malam crucem. Ci-
cer. 7. Verr. Statim deinde iussu prætoris in crucem esse subla-
tum. & Crux etiam dicitur qui equid nos cruciat, corquet & af-
flicto. Terent. in Eunucho. Et illis crucibus, que nos, non stramq;
adolecentiam habent d. spicatum. Hanc veteres Gabalum
verebat. Varro. Nos barbari, quod innocentes in Gabalum
suspensus homines non barbari, quod innoxios absolvi-
ti. & Crux Christi encomion lege apud D. Chryso-
stomum in Oratioe contra gentes, quod Christus sit Deus, &c.
Cicero, ut. p. Torquero, affligo, crucio. [T. N. M. hincit
T. N. M. hincit. Gal. Tormentum, affligo. Ital. Affligere, tor-
mentum. German. Pönigen, marten. His. Atornmentarò, saingar. Pol.
Dzięgiel, Vng. Keresz, kresz. An. To torment, to afflict.]
Ramus in Baccho. Ut plius se cruciat argitudine. Terent. in
Eunucho. Que nos semper omnibus cruciat modis. Cicero. de
Auro. Dulore capiti cruciatur & consuntur.

Cruciat, s. q. Tormentum, afflicto. [T. N. M. hincit, N.
M. hincit. Ital. Affligere, tormentum. Ger. Pönigen, marten.
Hisp. Tormento. Pol. Dzięgiel, marta. Vng. Keresz, kresz.
Ang. Torment, affliction, pain.] Cicero. Philipp. 6.
Nec pericula sunt membra carnis, quam cruciamenta
inonoram.

Cruciat, s. le. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Vngar. Keresz.] A-
pul. de Alia. lib. 10. Sed illo cruciabili silentio diutissime
torgeta.

Cruciat, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal. Tor-
mentum, affligo. Ital. Tormento. German. Pönigen, marten.
Polon. Torment, Vng. Keresz, kresz. Ang. Torment.]
Fano. Cuius Quomodo omnes homines suspeso, atque antideo cru-
ciantur.

Cruciat, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal. En-
cruciatum, affligo. Ital. Tormento. German. Pönigen, marten.
Hisp. Tormento. Pol. Dzięgiel, marta. Vng. Keresz, kresz.
Ang. Torment, affliction, pain.] Hinc. bell. Afric. Sic extra vallum deducti sunt, & cruciabili-
tate cruciati.

Cruciat, s. m. s. t. [Vng. Keresz, marta.] Cruce dignus, apud A-
pul. de Alia. lib. 10. Sed illo cruciabili silentio diutissime
torgeta.

Cruciat, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal. Tor-
mentum, affligo. Ital. Tormento. German. Pönigen, marten.
Polon. Torment, Vng. Keresz, kresz. Ang. Torment.]
Fano. Cuius Quomodo omnes homines suspeso, atque antideo cru-
ciantur.

Cruciat, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal. Tor-
mentum, affligo. Ital. Tormento. German. Pönigen, marten.
Polon. Torment, Vng. Keresz, kresz. Ang. Torment.]
Fano. Cuius Quomodo omnes homines suspeso, atque antideo cru-
ciantur.

Cruciat, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal. Tor-
mentum, affligo. Ital. Tormento. German. Pönigen, marten.
Polon. Torment, Vng. Keresz, kresz. Ang. Torment.]
Fano. Cuius Quomodo omnes homines suspeso, atque antideo cru-
ciantur.

significat subterraneum porticum, cum amplis fenestris, qua
refrigerandi gratia per ætatem utimur. [Pol. Chłodnia. Vn-
föld, alai, uala, hinc. hinc.] & Potest etiam dici Porticus undique
sepata & quasi tepimento parietum abscondita, tanquã sub-
terranea. Plin. in Epist. Subest cryptoporticus subterranea si-
milis, ætate inclaso frigore niger contentaq; aere suo, nec
debetur auras, nec admittit.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

Crystallus, s. m. s. t. [T. N. M. hincit, N. M. hincit. Gal.
Crystallus, Ital. Crystallo, Germ. Ein Crystall, Hispan. Crystall, Pol.
Kryształ, Vn. Kryštaly, Ang. Crystall.] & Crystallum, n. m. s. t.
Gemma candida & pellucida, ita dicta quia in
ære hoc est, ab eo quod gelu contrahatur. Plin. lib. 37. cap. 27.
Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore co-
ceto. Nec aliubi certe reperitur, quam ubi maximè hyberna
nives rigent, glaciemq; esse certum est: unde & Græci nomen
dedere. Hæc ille.

ante T.
C. T. In notis antiquorum, causa, vel caput, vel civitatis, C. T. R.
M. citta munita. T. R. ceterum, vel civitatis Romanae. C. T. O.
contrarium, vel contractum. C. T. V. O. A. B. civitas viri omnia
aufert bona. C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.

C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.
C. T. R. A. L. civitas Rom.